

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 6078

Dosar nr. 2950/1/2024

Ședința publică de la 16 decembrie 2024

Președinte:	Elena Diana Tămagă	- Judecător
	Mihnea Adrian Tănase	- Judecător
	Andreea Marchidan	- Judecător
	Mihai Ciobotariu Cerbu	- Magistrat-asistent

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de procuror Sorin Chiriaz.

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, precizată și completată formulată de reclamantii Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept și Georgescu Călin, în contradictoriu cu intimații Biroul Electoral Central, Ministerul Apărării Naționale, Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării, Guvernul României prin Prim-Ministru, reprezentat de Secretariatul General al Guvernului, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională a României, Serviciul Român de Informații, Președintele României, Klaus Iohannis reprezentat de Administrația Prezidențială și Lasconi Elena – Valerica, privind anularea Deciziilor Biroului Electoral Central nr. 230D din 06.12.2024, nr. 231D din 07.12.2024 și nr. 232D din 07.12.2024 și obligarea Guvernului României la emiterea unei noi hotărâri de Guvern

La apelul nominal, făcut în ședință publică, răspunde contestatorul Georgescu Călin, personal și asistat de avocați Ingrid Luciana Mocanu și Alexandru Marina-Ioana, care depun împuterniciri avocațiale la dosar, contestatoarea Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept, prin președinte Elena Radu, intimații Ministerul Apărării Naționale și Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării, prin consilier juridic Cosmin Marian, care depune delegație la dosar, intimatul Președintele României-Klaus Iohannis, prin consilier juridic Crenguța Iordăchescu, care depune delegație la dosar, intimatul Serviciul Român de Informații, prin consilier juridic Berceanu Iulian, care depune delegație la dosar, lipsind intimații Guvernul României prin Prim-Ministru, Curtea Constituțională a României, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Biroul Electoral Central și Lasconi Elena-Valerica.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei de către magistratul-asistent, care învederează că în ziua ședinței de judecată s-a formulat de către petentul Kovacs Denes o

cerere de intervenție principală în nume propriu. De asemenea, s-au formulat și cereri în calitate de *amicus curiae* de către petenții Ghica Ionuț Adrian, Asociația Angel și Eugen Lucan, președintele acestei asociații.

Se mai referă că în ziua ședinței de judecată s-au formulat cereri modificatoare. Prin intermediul cererii formulate de contestatorul Georgescu Călin, s-a modificat pct.4 subsidiar al acțiunii, în sensul obligării Guvernului de a stabili și data turului doi de scrutin cu cei doi câștigători, iar cu privire la cererea completatoare/modificatoare a contestatoarei Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept, s-a solicitat constatarea încălcării de către Curtea Constituțională, prin hotărârea nr.32/2024, a drepturilor și libertăților fundamentale, în subsidiar invocându-se excepția nulității înscrisurilor avute în vedere la emiterea acestei decizii, precum și excepția de nelegalitate a acestora, respectiv a documentelor MAI și a notelor informative declasificate ale SRI.

De asemenea, intimații Președintele României-Klaus Iohannis și Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării au depus întâmpinări, prin care au invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, iar Șeful Statului Major al Apărării a invocat în subsidiar și inadmisibilității acțiunii, în raport de dispozițiile art.17 alin.4 din Legea nr.370/2004, în sensul că aceste decizii nu sunt de competența analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată, s-a depus în ședință publică întâmpinare din partea Serviciului Român de Informații, prin care se invocă excepția de ordine publică a necompetenței generale a instanțelor de judecată în soluționarea cauzei, excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților, cu consecința respingerii cererii, excepția lipsei calității procesuale pasive a Serviciului Român de Informații și excepția lipsei interesului legitim în promovarea cererii.

Înalta Curte solicită contestatoarei Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept să precizeze dacă cererea completatoare reprezintă un petit separat prin care solicită anularea deciziei Curții Constituționale sau reprezintă un argument suplimentar la cererea inițială.

Contestatoarea Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept, prin reprezentant, cunoaște faptul că decizia Curții Constituționale nu poate să fie anulată de către instanța de judecată, astfel că susținerile din cererea modificatoare reprezintă un argument suplimentar la cererea inițială.

Înalta Curte ia act de această precizare.

Având în vedere că prezenta cauză se află la primul termen de judecată, față de dispozițiile art.131 Cod procedură civilă, Înalta Curte își verifică competența și acordă cuvântul părților cu privire la acest aspect.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art.130 alin.1 Cod procedură civilă, în primul rând, invocă excepția de necompetență generală față de cererea completatoare, având în vedere că asupra actelor Curții Constituționale nu se poate pronunța nicio instanță judecătorească. Față de cererea inițială, în raport de Legea contenciosului administrativ, având în vedere că se atacă niște acte administrative, competența materială ar aparține Curții de Apel București.

Legat de necompetența generală pe care a invocat-o, pentru unul dintre reclamanți, în raport de dispozițiile RIL nr.8/2020, se impune a se verifica dacă

are calitate procesuală activă să formuleze o astfel de cerere de chemare în judecată, interesul public trebuind să fie subsumat unui interes privat pe care l-ar avea în susținerea unei astfel de cereri.

Contestatorul Georgescu Călin, prin avocat Ingrid Luciana Mocanu, apreciază că Înalta Curte este competentă, în temeiul dispozițiilor art. 99 Cod de procedură civilă, întrucât cea de-a doua hotărâre a Biroului Electoral Central, respectiv decizia nr. 231 se referă la dizolvarea Biroului Electoral Central. Or, Înalta Curte are competență specială, acordată de Legea pentru Alegerea Președintelui. În aceste condiții, întrucât cele trei acte sunt indisolubil legate și nu pot fi disjuncte, întrucât principala sa cerere este cea de anulare, de intervenire în procesul electoral, apreciază că se extinde competența Înaltei Curți cu privire la toate actele administrative pe care le critică.

Contestatoarea Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept, prin președinte, consideră că Înalta Curte ar trebui să soluționeze această cauză, raportat la dispozițiile art.99 alin.2 Cod de procedură civilă și dispozițiile art.25 alin.2 din Legea nr. 370/2004. Aceasta este o situație extraordinară, neprevăzută de lege, neprevăzută de Constituție. Învederează că este o atribuție exclusivă a poporului român să-și aleagă reprezentanții, inclusiv președintele. Curtea Constituțională a României, cu depășirea competențelor pe care le-ar avea potrivit Constituției, a anulat întregul proces electoral, după ce în prealabil, cu câteva zile înainte, confirmase rezultatele primului tur de scrutin. Nu există o lege care ca să reglementeze o astfel de situație. Consideră că Înalta Curte este competentă să soluționeze prezenta cauză, întrucât este competentă să verifice compunerea Biroului Electoral Central.

Intimatul Serviciul Român de Informații, prin consilier juridic, solicită admiterea excepției de necompetență generală a instanței judecătorești, invocată și prin întâmpinare. În opinia sa, această speță nu intră în limitele de reglementare ale Codului de procedură civilă referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici pe Legea specială nr.370/2004 privind Alegerea Președintelui României. Competențele stabilite de aceste acte normative sunt de strictă interpretare și aplicare și nu pot fi extinse pe cale unilaterală, în afara cadrului stabilit de legiuitor. Ca atare, solicită admiterea acestei excepții și respingerea acțiunii ca nefiind de competența instanțelor judecătorești.

Intimații Ministerul Apărării Naționale și Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării, prin consilier juridic, achiesează la concluziile reprezentantului convențional al Serviciul Român de Informații. Depune în original întâmpinarea.

Intimatul Președintele României-Klaus Iohannis, prin consilier juridic, consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție este competentă să judece prezenta cauză, raportat la dispozițiile Legii nr. 370/2004 și Legii nr.554/2004.

Contestatoarea Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept, prin președinte, în replică, față de motivele pe care le-a invocat reprezentantul SRI-ului, asta ar însemna că în România, orice organ de stat poate să facă orice și

nicio instanță judecătorească nu ar fi competentă să verifice dacă legea a fost respectată de către organul respectiv.

În opinia sa, raportat la dispozițiile art.20 din Constituția României care prevede că, dacă există dispoziții contrare în legislația internă care încalcă dispozițiile tratatelor privind drepturile fundamentale, la care România a aderat, atunci se aplică cu prioritate tratatele. Tocmai din acest punct de vedere, a solicitat și în cererea completatoare pe care a depus-o astăzi, să se dea eficiență în cauză dispozițiilor art.20 alin.2 din Constituția României și să se înlăture normele interne care nu permit analizarea de către o instanță de judecată a încălcărilor de drepturi fundamentale, pe care le-a invocat prin cererea formulată.

Contestatorul Georgescu Călin, prin avocat Ingrid Luciana Mocanu, învederează că deciziile Biroului Electoral sunt în mod clar acte administrative. Menționează că a reformulat ușor petitul de la pct.4, solicitând obligarea Guvernului la stabilirea datei alegerilor. Aceasta este o obligație de a face și solicită instanței să oblige Guvernul la îndeplinirea acestei obligații. De aceea, apreciază că este un cadru general, obligatoriu pentru toți. Achiesează la concluziile reprezentantului Președintelui României.

Contestatorul Georgescu Călin, prin avocat Marina-Ioana Alexandru, învederează că este foarte important să se aibă în vedere că, astfel cum prevede art.126 din Constituția României, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție. Există o situație fără precedent creată în România. Este vorba de votul cetățenilor care reprezintă consimțământul liber exprimat cu discernământ, iar modul în care s-a procedat și succesiunea evenimentelor, au determinat ca anularea procesului electoral să însemne anularea voturilor valide, adică anularea consimțământului liber exprimat cu discernământ a nouă milioane de cetățeni ai României.

Înalta Curte precizează că în privința cererilor de intervenție și a cererii de *amicus curiae*, acestea vor fi puse în discuție după pronunțarea asupra excepției competenței.

Magistratul-asistent învederează că s-a mai depus în timpul ședinței de judecată o cerere în calitate de „*amicus curiae*” formulată de către Coaliția pentru Drepturi, Libertăți și Protecție.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, rămâne în pronunțare exclusiv asupra excepției de necompetență generală, respectiv materială. În măsura în care se va trece de această excepție, părțile vor fi citate în același regim de urgență.

ÎNALTA CURTE,

Asupra contestației de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Obiectul cererii

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 13 decembrie 2024 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal, sub nr. 2950/1/2024, reclamanții Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept și Georgescu Călin, în contradictoriu cu intimații Biroul Electoral Central, Ministerul Apărării Naționale, Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării, Guvernul României prin Prim-Ministru, reprezentat de Secretariatul General al Guvernului, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională a României, Serviciul Român de Informații, Președintele României, Klaus Iohannis reprezentat de Administrația Prezidențială și Lasconi Elena – Valerica, au solicitat:

-anularea Deciziei Biroului Electorat Central nr. 230D din 06.12.2024 privind punerea în aplicare a soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale a României în ședința din data de 06 decembrie 2024;

-anularea Deciziei Biroului Electoral Central nr. 231D din 07.12.2024;

-anularea Deciziei Biroului Electoral Central nr. 232D din 07.12.2024;

-obligarea Guvernului la emiterea unei hotărâri de Guvern prin care să stabilească, de îndată, Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2024 în al doilea tur de scrutin.

În susținerea cererii, reclamanții, cu privire la necesitatea pronunțării unei soluții de către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru remedierea încălcării ordinii de drept și democrației constituționale în România, au expus situația de fapt premergătoare emiterii actelor atacate.

În acest sens, s-a arătat că, în urma desfășurării la data de 24.11.2024 a primului tur de scrutin al alegerilor prezidențiale, la data de 26.11.2024 Biroul Electoral Central a întocmit Procesul - verbal privind rezultatul votării la alegerile pentru Președintele României 24 noiembrie 2024 nr. 1RFT1/26.11.2024, potrivit căruia candidații care vor participa la al doilea tur de scrutin sunt Călin Georgescu și Elena -Valerica Lasconi.

La data de 27.11.2024, Curtea Constituțională a României a stabilit termen pentru soluționarea celor două cereri de anulare a alegerilor (dosar nr. 3671F/2024 și nr. 3672F/2024), precum și pentru confirmarea/validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României în cadrul primului tur de scrutin din data de 24 noiembrie 2024 (dosar nr. 3670F/2024) la data de 28.11.2024, ora 11.00.

La data de 27.11.2024, Președintele României în funcție (al cărui mandat expiră la data de 21.12.2024), a convocat ședința CSAT (Consiliului Suprem de Apărare al Țării) pentru data de 28 noiembrie 2024, începând cu ora 14:00, la Palatul Cotroceni, cu ordinea de zi: analiza unor posibile riscuri la adresa securității naționale generate de acțiunile unor actori cibernetici statali și non-statali asupra unor infrastructuri IT&C, suport pentru procesul electoral.

La data de 28.11.2024, potrivit comunicatului de presă al CCR, având în vedere art.146 lit. f) din Constituție, art. 3 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, precum și art. 37 și 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu unanimitate de voturi, judecătorii Curții Constituționale, au dispus în dosarul nr. 3672F/2024, respingerea ca tardivă a cererii de anulare a alegerilor formulată de domnul

Sebastian-Constantin Popescu; în dosarul nr. 3671F/2024, având ca obiect cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din data de 24 noiembrie 2024, formulată de domnul Cristian Vasile Terheș a dispus reverificarea și renumărarea tuturor buletinelor de vot cu termen de judecată pentru data de 29 noiembrie 2024, ora 14,00.

Raportat la motivele de contestație invocate care se încadrau în cauzele prevăzute de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 76 din Legea nr. 47/1992, au arătat reclamantii că C.C.R. putea doar să solicite Biroului Electoral Central toate procesele verbale ale secțiilor de votare, pentru a verifica dacă, raportat la motivele și dovezile depuse de contestatorul Terheș Cristian, stabilirea rezultatelor primului tur de scrutin au fost fraudate și au modificat modurile de ordine a candidaților care pot participa la al doilea tur de scrutin. Curtea Constituțională nu putea să dispună renumărarea voturilor, deoarece potrivit Legii nr. 304/2004, autoritatea competentă potrivit legii să dispună în acest sens era Biroul Electoral Central și o putea face dispune numai anterior întocmirii procesului -verbal cu rezultatul primului tur de scrutin care s-a comunicat către CCR în vederea validării rezultatelor. Cu toate acestea, prin încălcarea competențelor legale și prin adăugarea la lege, judecătorii CCR au dispus renumărarea voturilor și comunicarea de către Biroul Electoral Central a rezultatelor re verificării și renumărării. Or, asemenea atribuții nu intrau în competența judecătorilor CCR, potrivit dispozițiilor Legii nr. 307/2004.

În dosarul nr. 3670F/2024, având ca obiect confirmarea/validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României în cadrul primului tur de scrutin din data de 24 noiembrie 2024, a stabilit termen pentru data de 29 noiembrie 2024, ora 14,00.

La data de 28.11.2024, Biroul Electoral Central a emis Decizia nr. 205D/28.11.2024 privind modul de soluționare a solicitării formulate de Curtea Constituțională a României prin adresa cu nr. 11197/28.11.2024, emisă în Dosarul nr. 3671F/2024, înregistrată la Biroul Electoral Central pentru alegerea Președintelui României din anul 2024 cu nr. 781C/BEC/P.R.2024/28.11.2024, prin adăugare la lege, neavând competența de a dispune renumărarea voturilor conform hotărârii C.C.R..

La data de 28.11.2024 a avut loc ședința C.S.A.T., în cadrul căreia s-a arătat că au existat atacuri cibernetice cu scopul de a influența corectitudinea procesului electoral, că un candidat a beneficiat de o expunere masivă pe rețele sociale și că structura IT&C, suport pentru procesul electoral, nu a fost afectată de atacurile cibernetice, neinfluențând corectitudinea procesului electoral.

Totodată, s-a arătat că din comunicatul de presă din 04.12.2024 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă că această instituție nu a primit până la acea dată, nicio sesizare sau informare din partea autorităților publice cu atribuții în desfășurarea procesului electoral, a organelor de poliție sau a altor instituții.

Au arătat reclamantii, față de cronologia evenimentelor și comportamentul Președintelui României, că scopul convocării ședinței C.S.A.T. din data de 28.11.2024 a fost acela de a influența opinia publică cu privire la candidatul Călin Georgescu, precum și rezultatul alegerilor președințiale și

scoaterea acestuia din cursa electorală, inclusiv prin exercitarea de presiuni asupra judecătorilor Curții Constituționale a României.

La data de 02.12.2024, conform comunicatului de presă al C.C.R., în cadrul controlului pentru respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României, conferind efectivitate competențelor înscrise în Constituția României, precum și în respectul votului popular exprimat în primul tur al alegerilor prezidențiale din anul 2024, judecătorii constituționali au hotărât, cu unanimitate de voturi:

-respingerea ca neîntemeiată a cererii de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României în cadrul primului tur de scrutin din data de 24 noiembrie 2024, formulată de Cristian Vasile Terheș;

-confirmarea și validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României, în cadrul primului tur de scrutin din 24 noiembrie 2024;

-organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru alegerea Președintelui României în ziua de duminică, 8 decembrie 2024, la care participă domnul Călin Georgescu și doamna Elena-Valerica Lasconi, în această ordine.

La data de 03.12.2024 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 1214 din 3 decembrie 2024 Hotărârea C.C.R. nr. 31/2024 privind rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României în cadrul primului tur de scrutin din 24 noiembrie 2024. Potrivit dispozitivului acestei hotărâri, Curtea Constituțională a hotărât organizarea celui de al doilea tur de scrutin pentru alegerea Președintelui României în ziua de duminică, 8 decembrie 2024, la care vor participa domnul Călin Georgescu și doamna Elena-Valerica Lasconi.

La data de 04.12.2024, pe pagina Administrației Prezidențiale a fost postat un Comunicat de presă prin care se aducea la cunoștința decizia Președintelui României privind declasificarea informațiilor prezentate de Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Ministerul Afacerilor Interne în cadrul ședinței Consiliului Suprem de Apărare a Tării, din data de 28 noiembrie 2024,

Procedura de declasificare a Documentul nr. 611 din data de 29.11.2024 emis de Serviciul de Telecomunicații Speciale, Documentului nr. 1956 din 04.12.2024 emis de Serviciul de Informații Externe, Documentul MAI - declasificat cu nr. 2081968/04.12.2024, Documentele declasificate emise de SRI, respectiv anexa la documentul nr. 00778639 din 28.11.2024 și anexa la documentul nr. 00784853 din 02.12.2024, operațiune care s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

La data de 06.12.2024, votarea pentru al doilea tur de scrutin a început în secțiile de votare din străinătate. În cel de al doilea tur de scrutin au votat la secțiile din străinătate 53.675 cetățeni români.

După începerea votării în al doilea tur de scrutin, la data de 06.12.2024, Curtea Constituțională a României dă un comunicat de presă, potrivit căruia a anulat întregul proces electoral cu privire la alegerea Președintelui României, desfășurat în baza Hotărârii Guvernului nr. 756/2024 privind stabilirea datei alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a Hotărârii Guvernului nr. 1061/2024 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea

acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2024; a dispus reluarea procesului electoral în integralitate.

Biroul Electoral Central, înainte de a fi publicată în Monitorul Oficial hotărârea CCR, la data de 16.12.2024, e emis Decizia nr. 230D/06.12.2024 potrivit căreia, în baza comunicatului de presă al CCR, invocând ca temei art. 17 alin. (2) și (3) din Legea nr. 370/2004 a dispus:

„Art. (1) Încetează de îndată operațiunile de votare și cele de pregătire a votării la secțiile de votare din străinătate.

Încetează de îndată operațiunile de pregătire a votării la secțiile de votare din țară.

Se sistează de îndată activitatea de operare în aplicațiile informatice utilizate pentru desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024.

Art. 2.-Toate materialele electorale deținute de birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate se sigilează și se predau misiunilor diplomatice și oficiilor consulare. Toate buletinele de vot întrebuițate sau neîntrebuițate se anulează prin grija birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate.

Art. 3. Sistează de îndată operațiunile de predare a materialelor electorale către birourile electorale ale secțiilor de votare din țară.

(2) Toate materialele electorale deja predate birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară se sigilează și se predau birourilor electorale ierarhic superioare”.

După ce Curtea Constituțională a anunțat soluția din 06.12.2024 și înainte de publicarea motivării acestei soluții, la data de 06.12.2024, ora 17.00 președintele României a susținut o declarație de presă, la Palatul Cotroceni.

La data de 06.12.2024, după declarația președintelui Iohannis, pe site-ul CCR a fost postată Hotărârea nr. 32/2024 de privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024, iar ulterior, spre miezul nopții, aceasta a apărut publicată în Monitorul Oficial, pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. art. (1) și (2) din Constituția României, a dispozițiilor dispozițiile Legii nr. 370/2004, Legii nr. 47/1992

S-a arătat că C.C.R. prin emiterea hotărârii, anulând întregul proces electoral pe baza unor simple presupuneri expuse în materialele declasificate, a încălcat principiul securității juridice, aceasta reprezentând un apel mascat atât împotriva propriilor hotărâri nr. 30/02.12.2024, cât și a hotărârii nr. 31/02.12.2024, Curtea Constituțională neavând nicio competență legală sau constituțională ca să anuleze întregul proces electoral, nefiind în competența ei să anuleze HG nr. 756/2024 și HG nr. 1061/2024, aceste hotărâri de guvern fiind în continuare în vigoare și după pronunțarea hotărârii CCR nr. 32/2024.

Totodată, cu încălcarea propriei jurisprudențe, a statuat că mandatul actualului președinte se prelungește o perioadă nedefinită de timp, încălcând astfel art. 2 alin. (1) din Constituția României, privind dreptul poporului român de a își alege periodic președintele, pentru o durată de 5 ani, potrivit art. 83 din Constituție.

S-a arătat că C.C.R. nu are în competențe anularea întregului proces electoral, putând numai să valideze sau să invalideze rezultatele alegerilor, în

speță rezultatele primului tur de scrutin pentru alegerea președintelui din 24.11.2024.

În condițiile în care hotărârea C.S.A.T. din 28.11.2024 era de notorietate, la data de 02.12.2024, prin hotărârea nr. 31 publicată în Monitorul Oficial la data de 03.12.2024 (dată de la care este definitivă și general obligatorie), C.C.R. a validat rezultatele primului tur al alegerilor președințiale din 24.11.2024 și a stabilit organizarea celui de al doilea tur al alegerilor președințiale având ca participanți candidații Călin Georgescu și Elena Lasconi.

Potrivit art. 52 alin. (3) din Legea nr. 370/2004, C.C.R. putea să anuleze alegerile numai până la data prevăzută de lege pentru aducerea la cunoștința publică a rezultatului alegerilor. Or, cu toate că CCR a validat rezultatele primului tur de scrutin, în timpul desfășurării votului în cadrul celui de al doilea tur de scrutin, cu toate că nu existau motive noi, inexistente la data adoptării hotărârii nr. 31/02.12.2024, cu încălcarea competențelor legale și constituționale, C.C.R. prin hotărârea nr. 32/06.12.2024, pe baza unor note informative ale serviciilor secrete a anulat întregul proces electoral, lipsind astfel de efecte hotărârea definitivă nr. 31/02.12.2024.

Prin modalitatea în care a procedat, C.C.R. efectuat un „apel mascat” împotriva propriei hotărâri, încălcând astfel principiul securității raporturilor juridice garantat de art. 6 C.E.D.O., a încălcat dreptul de a fi ales a candidaților la alegerile președințiale Călin Georgescu și Elena Valerica Lasconi, a aplicat o sancțiune penală candidatului Călin Georgescu, în lipsa unei hotărâri penale de condamnare, încălcându-i acestuia dreptul la apărare, a încălcat totodată dreptul de a alege a cetățenilor români care și-au exercitat deja dreptul de vot în cadrul celui de al doilea tur de scrutin și a favorizat actualul președinte al României, Klaus Iohannis, prelungindu-i acestuia în mod nelegal și neconstituțional mandatul de președinte al României.

Mai mult, prin modalitatea în care a procedat, C.C.R. a încălcat și caracterul României de stat democratic reglementat de art. 1 alin. (3) din Constituția României, precum și articolul 2 din Constituția României.

În concluzie, prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat Înaltei Cuți de Casație și Justiție să constate că hotărârea BEC nr. 230D/06.12.2024 a fost emisă în baza Hotărârii CCR nr. 32/06.12.2024, ilegală și neconstituțională prin încălcarea de către CCR: a principiului legalității reglementat de art. 1 alin. (5) din Constituția României, a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de art. 1 alin (3), art. 36 și 37 din Constituția României, încălcarea caracterului de stat democratic al României, garantat de art. 1 alin. 3 din Constituție, încălcarea caracterului periodic al alegerilor președințiale garantat de art. 2 alin. (1) din Constituția României, precum și încălcarea principiului securității juridice garantat de art. 6 din C.E.D.O..

La data de 07.12.2024. Biroul Electoral Central a emis Decizia nr. 231/07.12.2024 prin care s-a dispus că Biroul Electoral Central constituit la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 își încetează activitatea la data de 13 decembrie 2024. ora 24,00.

Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București, Biroul electoral nr. 48 pentru secțiunile de votare din

străinătate și biroul electoral pentru votul prin corespondentă constituite la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 își încetează activitatea la data de 11 decembrie 2024, ora 24,00.

Birourile electorale menționate la alin. (1) și (2) asigură relația cu publicul și înregistrează solicitările, întâmpinările și contestațiile recepționate cel mai târziu până la data de 7 decembrie 2024, ora 17,00 pe care le soluționează până la momentul încetării activității.

(1) Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, instituțiile prefectului, primarii, precum și misiunile diplomatice și oficiile consulare, după caz, procedează la predarea tuturor documentelor și materialelor deținute, în vederea arhivării și/sau topirii acestora, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Deciziei Biroului Electoral Central nr. 160D/17.11.2024 privind operațiunile de predare și primire a documentelor și materialelor necesare procesului de votare de către birourile electorale constituite cu ocazia alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. f și art. 20 alin. (3) Ut. f) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În măsura în care legislația incidentă nu distinge, alte documente și materiale se predau, pe bază de proces-verbal, tribunalului competent.

(2) Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, instituțiile prefectului și primarii nu predau Biroului Electoral Central niciun material sau document rezultat în urma pregătirii și desfășurării celui de-al doilea tur de scrutin.

(3) Autoritatea Electorală Permanentă și Serviciul de Telecomunicații Speciale păstrează în condiții de integritate arhiva electronică și toate evidentele electronice rezultate în urma operării aplicațiilor informatice utilizate în contextul pregătirii și desfășurării alegerilor pentru Președintele României din anul 2024.

Termenele prevăzute de dispozițiile art. 24 alin. (8) și art. 70 din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încep să curgă de la data aducerii la cunoștința publică a Hotărârii Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024.

Operatorii de calculator și membrii-operatori de calculator predau terminalele informatice misiunilor diplomatice și oficiilor consulare și/sau Serviciului de Telecomunicații Speciale, după caz, în condițiile stabilite de Serviciul de Telecomunicații Speciale, cel mai târziu la data de 11 decembrie 2024.

De asemenea, s-au adoptat și dispoziții cu privire la drepturile materiale stabilite prin OG nr. 98/2024 aferente membrilor și personalului tehnic din birourile electorale, pentru cel de al doilea tur de scrutin.

La data de 07.12.2024, Biroul Electoral Central a adoptat Decizia nr. 232D/07.12.2024 privind modificarea art. 3 alin. (7) din Decizia Biroului

Electoral Central nr.231/D/07.12.2024 cu privire la indemnizațiile cuvenite membrilor birourilor electorale.

S-a arătat că Biroul Electoral Central, cu depășirea atribuțiilor legale și în condițiile în care Hotărârile de Guvern nr. 756/2024 și nr. 1061/2024 erau în vigoare și produceau efecte juridice, a pus în aplicare Hotărârea CCR nr. 32/06.12.2024, decizând încetarea tuturor operațiunilor de votare din cel de al doilea tur de scrutin și încetarea activității BEC și a Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București, Biroul electoral nr. 48 pentru secțiilor de votare din străinătate și biroul electoral pentru votul prin corespondență constituite la alegerile pentru Președintele României din anul 2024.

Totodată, se poate constata că Guvernul României care este în exercitarea atribuțiilor, cu toate nu există nicio normă legală care să îi interzică organizarea unui nou proces electoral, nu a adoptat o hotărâre de guvern prin care să organizeze un nou proces electoral, în urma hotărârii C.C.R. nr. 32/06.12.2024, punând astfel în aplicare declarația președintelui României din data de 06.12.2024.

Toate acestea dovedesc în mod clar că a fost încălcat caracterul periodic al alegerilor prevăzut de art. 2 alin. (1) din Constituția României, suveranitatea națională a poporului român pentru alegerea președintelui României fiind încălcată, mandatul actualului președinte fiind prelungit în mod ilegal și neconstituțional, cu concursul unui grup de persoane (judecătorii CCR, președintele României, membrii Guvernului României) care exercită suveranitatea națională în nume propriu.

Pentru toate aceste motive, reclamanții s-au adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție a României pentru a își îndeplini rolul constituțional de realizare a justiției în România, prevăzut de art. 124 și art. 126 din Constituția României și pentru a sancționa: comportamentul antidemocratic, încălcarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, încălcarea principiului securității juridice și încălcarea principiului legalității.

Cu privire la calitatea procesuală activă a reclamanților în dovedirea interesului s-a arătat că reclamanta Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept (CASD) are calitatea să promoveze această acțiune și justifică atât interesul legitim privat cât și interesul legitim public pentru promovarea prezentei acțiuni potrivit art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și potrivit scopului asociației, astfel cum a fost definit la art. 3.1. alin. 1 lit. a) și b) din Statut, respectarea statului de drept și a drepturilor și libertăților, printre care și dreptul de vot, restrâns prin deciziile Biroului Electoral Central.

În ceea ce îl privește pe reclamantul Călin Georgescu, s-a invocat calitatea de candidat la funcția de președinte al României și de câștigător al primului tur de scrutin.

Referitor la calitatea procesuală pasivă a pârâților s-a arătat că BEC are această calitate ca emitent al actelor atacate, Statul Major al Apărării are calitate procesuală pasivă ca urmare a faptului că prin prezenta acțiune se invocă atacul asupra democrației constituționale din România (art.118 alin. 1 din Constituția României), Ministerul Apărării este autoritatea care reprezintă în justiție structurile armatei fără personalitate juridică, Guvernul României are calitate

pasivă având în vedere solicitarea de remediere a situației prin emiterea unei noi hotărâri de guvern pentru stabilirea calendarului celui de al doilea tur al alegerilor președințiale, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are calitate procesuală în prezenta cauză ca urmare a faptului că prin acțiunea promovată se invocă o încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale, precum și un atac la ordinea de drept (art. 131 din Constituția României - rolul Ministerului Public).

Au susținut reclamanții că prin imputarea încălcării principiului securității juridice și a dreptului de vot, Curtea Constituțională are calitate procesuală pasivă, Serviciul Român de Informații are calitate procesuală pasivă în prezenta cauză, având în vedere criticile care i se aduc cu privire la întocmirea de documente ulterior datei ședinței CSAT din 28.11.2024, domnul Klaus Iohannis are calitate procesuală pasivă, ca urmare a criticilor aduse privind influențarea intenției de vot a românilor, iar doamna Elena Lasconi are calitate procesuală având în vedere faptul că este candidatul clasat pe locul doi în primul tur de scrutin, pentru a îi fi opozabilă prezenta hotărâre.

În ceea ce privește competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a soluționa prezenta cauză s-a invocat art. 1, art. 21, art. 23, art. 53, art. 124, art. 126 din Constituția României, art. 8, 9 din Legea nr. 304/2022, art. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora dispozițiile codului de procedură civilă constituie procedura de drept comun, care se aplică în alte materii în măsura în care nu sunt dispoziții contrare.

Având în vedere faptul că este o situație nemaiîntâlnită situația de fapt care a determinat generarea prezentului litigiu, respectiv aceea că după ce Curtea Constituțională a României a confirmat și validat rezultatele primului tur al alegerilor președințiale și participanții la al doilea tur de scrutin și a început votarea în secțiile din străinătate, aceeași C.C.R. să emită o nouă hotărâre prin care a anulat întregul proces electoral, în condițiile în care nu are asemenea competențe, iar organizarea procesului electoral este o atribuție a Guvernului și nici hotărârile de Guvern care au reglementat procesul electoral și nici hotărârea C.C.R. de confirmare și validare a primului tur de alegeri nu au fost anulate și sunt în vigoare, iar prin prezenta cerere se invocă încălcarea drepturilor fundamentale de a vota și de a fi ales, precum și încălcarea ordinii de drept și un atac la democrația constituțională, considerăm că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 2 coroborat cu art. 5 din Codul de Procedură Civilă, iar prezenta cauză este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Deși Biroul Electoral Central este o autoritatea publică iar actele emise de acestea sunt acte administrative, Legea nr. 370/2004 derogă de la prevederile Legii nr. 554/2004, stabilind că, în cadrul procesului electoral privind alegerea Președintelui României, sunt în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cum cererea care face obiectul prezentei cauze vizează o decizie a B.E.C. emisă pentru punerea în aplicare a unei decizii a C.C.R., iar Legea nr. 370/2004 nu prevede o asemenea situație, ca urmare a importanței acordate de legiuitor a procesului electoral de alegere a președintelui României, stabilind în competența I.C.C.J., acțiunile care vizează deciziile B.E.C., s-a considerat, prin raportare la dispozițiile art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă, că prezenta

cauză trebuie soluționată în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare prevăzute de Legea nr. 370/2004, competentă să soluționeze cauza fiind Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește admisibilitatea acțiunii, s-a invocat necesitatea respectării dreptului de acces la instanță pentru a remedia încălcările care au avut loc și restabilirea statului de drept, ordinii de drept și democrației constituționale în România.

În cadrul procesului electoral pentru alegerea Președintelui României, C.C.R. a încălcat principiul securității juridice garantat de art. 6 C.E.D.O., ca urmare a faptului că după ce a pronunțat Hotărârea nr. 31/02.12.2024 prin care a confirmat și a validat rezultatele primului tur de scrutin, a procedat la promovarea din oficiu a unui „apel mascat” și a pronunțat Hotărârea nr. 32/06.12.2024 prin care a anulat întregul proces electoral, lipsind astfel de efecte Hotărârea C.C.R. nr. 31/02.12.2024.

Prin Hotărârea nr. 32/06.12.2024 pronunțată de Curtea Constituțională, raportat la considerentele acesteia, candidatului Călin Georgescu i s-a aplicat o pedeapsă penală constând în interdicția de a candida și de a fi ales, încălcând prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare al acestuia și în lipsa unei hotărâri definitive de condamnare a unei instanțe de judecată.

Totodată, Biroul Electoral Central a pus în aplicare hotărârea C.C.R. nr. 32/06.12.2024, prin decizia nr. 230D/06.12.2024 prin care a decis încetarea tuturor operațiunilor de votare și de pregătire a votării, pe baza unui simplu comunicat de presă și fără a avea competențe de punere în aplicare a deciziei C.C.R., potrivit Legii nr. 370/2004, și cu încălcarea principiului legalității reglementat atât de art. 1 alin. (5) din Constituția României, cât și de art. 6 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ potrivit căruia "Autoritățile și instituțiile administrației publice, precum și personalul acestora au obligația de a acționa cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte."

Legea nr. 370/2004 nu prevede nicio normă prin care C.C.R. poate să anuleze întregul proces electoral cu privire la alegerea Președintelui României, iar în baza unei asemenea decizii a C.C.R. să poată fi dispusă de către BEC încetarea operațiunilor de votare și a operațiunilor de pregătire a votării, după începerea votării în turul al doilea de scrutin. Totodată, Legea nr. 370/2004 nu prevede nicio procedură de atac într-o asemenea situație.

S-a solicitat instanței înlăturarea normelor interne care nu permit dreptul de acces la instanță într-un termen optim pentru analiza efectivă și cu celeritate a cererii (conform art. 20 și art. 148 alin 2 din Constituției României, art. 3, 4 și 6 Cod Procedură Civilă) și aplicarea directă și prioritară a art. 6, art. 13, 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 2 TFUE.

Se solicită a li se permite reclamantilor dreptul de acces la instanță, atât pentru a le fi analizate criticile privind nelegalitatea Deciziilor BEC nr. 230D/06.12.2024, nr. 231D/07.12.2024 și nr. 232D/07.12.2024, cât și pentru a se constata încălcarea de către CCR a drepturilor fundamentale ca urmare a încălcării principiului securității raporturilor juridice, cu consecințe asupra statului de drept, ordinii de drept și democrației constituționale în România și

remedierea acestor încălcări prin continuarea procesului electoral conform Hotărârii definitive a CCR nr. 31/02.12.2024.

Întrucât deciziile B.E.C. sunt acte administrative cu caracter normativ, iar potrivit art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, actele administrative cu caracter normativ pot fi atacate oricând.

Totodată, având în vedere că Deciziile BEC atacate au fost deja puse în aplicare, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 potrivit căroră, în cazul acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, nu este obligatorie plângerea prealabilă.

Soluționarea prezentei cauze de către nalta Curte de Casație și Justiție se impune ca urmare a faptului că obiectul cauzei vizează procesul electoral, iar așa cum am arătat la capitolul anterior, prin Legea nr. 370/2004 legiuitorul a stabilit competența I.C.C.J. de a soluționa cereri care vizează procesul electoral de alegere a Președintelui României.

În ceea ce privește nelegalitatea deciziilor atacate, s-a invocat nepublicarea Deciziilor BEC nr. 230D/06.12.2024, nr. 231D/07.12.2024, nr. 232D/07.12.2024 în Monitorul Oficial,

S-a arătat că art. 17 alin. (4) din Legea nr. 307/2004 nu este o normă derogatorie de la art. 12 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 pentru a considera că hotărârile BEC ar putea intra în vigoare de la data afișării pe pagina proprie de internet, ci din contra, art. 17 alin. (4) din Legea nr. 370/2004 prevede obligativitatea publicării acestora în Monitorul Oficial, Partea I, tocmai pentru a respecta dispozițiile art. 12 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind intrarea în vigoare.

Or, toate cele trei decizii atacate au fost emise de B.E.C. pentru interpretarea și aplicarea deciziei C.C.R., nu pentru aplicarea Legii nr. 370/2004 și, drept urmare, ele intrau în vigoare numai de la data publicării în Monitorul Oficial, partea I, potrivit art. 12 alin. 3 din Legea nr. 24/2000.

S-a invocat jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție reprezentată de decizia nr. 3479 din 9 iunie 2021 pronunțată în dosarul nr. 3251/2/2021.

Un alt motiv de nelegalitate îl reprezintă emiterea Deciziei BEC nr. 230D/06.12.2024 înainte de publicarea Hotărârii CCR nr. 31/06.12.2024 în Monitorul Oficial, doar pe baza unui comunicat, ceea ce atrage și nelegalitatea deciziilor subsecvente.

Au arătat reclamantii că în Legea nr. 370/2004 nu există nicio prevedere legală pe care BEC să o poată pună în aplicare și să dispună încetarea operațiunilor de votare și de organizare a votării în cadrul celui de al doilea tur de scrutin, cu atât mai mult cu cât Hotărârile de Guvern nr. 756/2024 și nr. 1061/2021 erau în vigoare, nefiind anulate.

B.E.C. a adoptat decizia nr. 230D/06.12.2024 cu încălcarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000, neexistând nicio normă într-un act cu putere de lege care să îi permită să adopte această hotărâre.

Deciziile nr. 231D/2024 și nr. 232D/2024 sunt decizii subsecvente deciziei nr. 230D/2024 și se impun a fi anulate ca urmare a anulării pe motive de nelegalitate a acesteia din urmă.

În plus, s-a arătat că Decizia nr. 231D/2024 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 17 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea președintelui României din anul 2024, aprobat prin Hotărârea BEC I/H/13.09.2024 și publicat în Monitorul Oficial nr. 928 din 16 septembrie 2024.

Referitor la necesitatea pronunțării unei soluții de către I.C.C.J. pentru remedierea încălcării drepturilor fundamentale, a suveranității naționale, a ordinii de drept și democrației constituționale în România, au solicitat relamanții ca Înalta Curte să își exercite rolul constituțional prevăzut de art. 124 și art. 126 din Constituția României, să constate toate încălcările prezentate în prezenta cerere, inclusiv încălcarea principiului securității juridice, garantat de art. 6 CEDO, și pentru remediere încălcărilor constatate să oblige Guvernul să emită prin care să stabilească, de îndată, Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2024 în al doilea tur de scrutin, pentru punerea în aplicare a Hotărârii CCR nr. 31/02.12.2024.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 6 și art. 13 C.E.D.O., art. 3 din Protocolul 1 la C.E.D.O., Legea nr. 554/2004, Legea nr. 370/2004, art. 1 -6 Cod Procedură Civilă, art. 20, art.21, art. 52 alin. (1), art. 126 și art. 148 alin. (2) din Constituție, art. 2 TUE și Legea nr. 24/2000.

Prin cererea înregistrată la data 16 decembrie 2014 reclamantul Călin Georgescu a formulat, în contradictoriu cu părții Biroul Electoral Central și Guvernul României cerere precizatoare/modificatoare/completatoare prin care a solicitat, pe lângă anularea Deciziilor BEC nr. 230D/06.12.2024, nr. 231D/07.12.2024 și nr. 232D/07.12.2024, obligarea Guvernului la stabilirea datei pentru turul al doilea de scrutin pentru alegerea Președintelui României (obligație de a face), cu competitorii electorali Georgescu Călin și Lasconi Elena Viorica, ca petit precizator subsidiar.

Prin cererea înregistrată la data de 16 decembrie 2024, reclamanta Asociația pentru Apărarea Statului de Drept, a formulat cerere completatoare prin care a arătat că înțelege să completeze cererea de chemare în judecată cu motive de nelegalitate suplimentare și cu următorul capăt de cerere:

Să se constate încălcarea, prin exercitarea unui abuz de putere, de către Curtea Constituțională a României, prin adoptarea Hotărârii nr. 32/06.12.2024 și de către Biroul Electoral Central, prin adoptarea Deciziilor nr.230D/06.12.2024 și nr. 231D/07.12.2024, modificate prin Decizia nr. 232D/07.12.2024, a următoarelor drepturi civile: dreptul de a vota; dreptul de a fi ales; dreptul poporului român de a exercita suveranitatea națională prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte conform art.2 alin.(1) din Constituție cu respectarea valorilor constituționale prevăzute la art. 1 alin. (3), respectiv a principiului legalității prevăzut la art.1 alin.(5) din Constituție, în speță de a alege Președintele României, în condițiile în care mandatul actualului președinte expiră la data de 21 decembrie 2024; dreptul cetățenilor României de a trăi într-un stat de drept și democratic în care principiul securității juridice este respectat, iar drepturile fundamentale sunt garantate

S-a invocat excepția nulității înscrisurilor prezentate în probațiune pe care Curtea Constituțională a României și-a fundamentat Hotărârea nr. 32/06.12.2024 și excepție de nelegalitate a documentului MAI declasificat cu nr. 2081968/4.12.2024 și documentelor declasificate emise de SRI -Anexa la documentul nr. 00778639 din 28.11.2024 desecretizat ca anexă la documentul nr. 791180 din 04.12.2024; Anexa la documentul nr. 00784853 din 02.12.2024.

2. Apărările formulate de intimați

2.1. Intimatul Președintele României prin Administrația Prezidențială a depus întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, iar, în subsidiar, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

2.2. Intimatul Șeful Statului Major al Ministerului Apărării – Vlad Gheorghită – a formulat întâmpinare prin care a invocat, în special, excepția lipsei calității procesuale pasive.

În subsidiar, a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, apreciind că hotărârile emise de Biroul Electoral Central în temeiul art. 17 alin. (4) din Legea nr. 370/2004 nu pot fi analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

2.3. Intimatul Serviciul Român de Informații a depus întâmpinare prin care a invocat, pe cale de excepție, necompetența generală a instanțelor judecătorești, excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților, excepția lipsei calității procesuale pasive a Serviciului Român de Informații și excepția lipsei interesului legitim în promovarea cererii de chemare în judecată.

3 Cereri incidentale

În cauză s-a formulat cerere de intervenție în interes propriu din partea petentului Kovacs Denes și cereri în calitate de „amicus curiae” din partea petenților Ghica Ionuț Adrian, Asociația Angel și Eugen Lucan președintele Asociației Angel, și Coaliția pentru Drepturi Libertăți și Protecție.

4. Considerentele și soluția Înaltei Curți

Examinând cu prioritate, în conformitate cu dispozițiile art.131 alin.(1) și art.132 alin.(1) din Codul de procedură civilă, **excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești** invocată de reprezentantul Ministerului Public și de intimații Serviciul Român de Informații și Statul Major al Apărării prin Șeful Statului Major al Apărării, Înalta Curte constată următoarele:

Preliminar, se impune a fi menționat că instanța a luat act de precizarea reclamantei Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept în sensul că, cererea modificatoare privind constatarea încălcării de către Curtea Constituțională, prin emiterea Hotărârii nr. 32/6.12.2024, a unor drepturi și libertăți fundamentale nu reprezintă un petit distinct ci o completare a argumentelor formulate în cadrul acțiunii în anulare.

Așadar, se constată că Înalta Curte a fost investită cu acțiune de fond, prin care reclamanții au solicitat anularea Deciziei Biroului Electoral Central nr. 230D din 06.12.2024 privind punerea în aplicare a soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale a României în ședința din data de 06 decembrie 2024, a Deciziei Biroului Electoral Central nr. 231D din 07.12.2024 și a Deciziei Biroului Electoral Central nr. 232D din 07.12.2024, precum și obligarea Guvernului la emiterea unei hotărâri de Guvern prin care să stabilească, de îndată, Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru

alegerea Președintelui României în anul 2024 în al doilea tur de scrutin, respectiv, obligarea Guvernului la stabilirea datei desfășurării turului 2 de scrutin, având ca participanți candidații Călin Georgescu și Elena Lasconi, petit precizat de reclamant.

Cu privire la natura juridică a hotărârilor organismelor electorale, în considerentele *Deciziei nr.16 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 924 din 24 noiembrie 2017*, s-a reținut că birourile electorale sunt organisme administrativ-electorale cu prerogative temporare de putere publică, iar actele lor sunt acte administrative sau administrativ-jurisdicționale, care aparțin materiei contenciosului electoral (paragraful 58), remarcându-se existența a trei categorii de acte determinate de competențele legale. Astfel, birourile electorale: soluționează conflictele apărute în perioada electorală (atribuții de contencios electoral - acte administrativ-jurisdicționale); hotărăse în legătură cu unele operațiuni electorale (acte administrative); emit acte de legiferare și interpretare unitară a dispozițiilor electorale cu obligativitate pentru toate celelalte structuri electorale (atribuții care intră doar în competența Biroului Electoral Central) (paragraful 57).

Prin urmare, se constată că actele contestate, prin petitele deduse judecății, sunt supuse controlului instanțelor de judecată, ceea ce impune respingerea excepției, ca nefondate.

În ceea ce privește excepția de necompetență materială, se constată că aceasta este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Deciziile nr. 230D din 06.12.2024, 231D din 07.12.2024 și 232D din 07.12.2024, ce fac obiectul contestației de față, au fost adoptate de Biroul Electoral Central pentru alegerea Președintelui României din anul 2024 în exercitarea atribuțiilor prevăzute de dispozițiile art. 17 alin. (2) și (3) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, potrivit cărora:

1 Decizia 230D din 06.12.2024 -

„Art. 1. - (1) încetează de îndată operațiunile de votare și cele de pregătire a votării la secțiile de votare din străinătate.

încetează de îndată operațiunile de pregătire a votării la secțiile de votare din țară.

Se sistează de îndată activitatea de operare în aplicațiile informatice utilizate pentru desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024.

Art. 2. - Toate materialele electorale deținute de birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate se sigilează și se predau misiunilor diplomatice și oficiilor consulare. Toate buletinele de vot întrebuintate sau neîntrebuintate se anulează prin grija birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate.

Art. 3. - (1) Sistează de îndată operațiunile de predare a materialelor electorale către birourile electorale ale secțiilor de votare din țară.

(2) Toate materialele electorale deja predate birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară se sigilează și se predau birourilor electorale ierarhic superioare.”;

- Decizia nr. 231D din 07.12.2024 privind unele măsuri pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. d)-f), art. 20 alin. (3) lit. d)-f), art. 24 alin. (1)-(3) și alin. (7)-(II), art. 33, art. 34 și art. 70 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5, art. 6, art. (7) alin. (3) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024 prin raportare la Hotărârea Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024 privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024 -

„Art. 1. - (1) Biroul Electoral Central constituit la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 își încetează activitatea la data de 13 decembrie 2024, ora 24,00.

(2) Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București, Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate și biroul electoral pentru votul prin corespondență constituite la alegerile pentru Președintele României din anul 2024 își încetează activitatea la data de 11 decembrie 2024, ora 24,00.

(3) Birourile electorale menționate la alin. (1) și (2) asigură relația cu publicul și înregistrează solicitările, întâmpinările și contestațiile recepționate cel mai târziu până la data de 7 decembrie 2024, ora 17,00, pe care le soluționează până la momentul încetării activității.

Art. 2. - (1) Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, instituțiile prefectului, primarii, precum și misiunile diplomatice și oficiile consulare, după caz, procedează la predarea tuturor documentelor și materialelor deținute, în vederea arhivării și/sau topirii acestora, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Deciziei Biroului Electoral Central nr. 160D/17.11.2024 privind operațiunile de predare și primire a documentelor și materialelor necesare procesului de votare de către birourile electorale constituite cu ocazia alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. f) și art. 20 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare. în măsura în care legislația incidentă nu distinge, alte documente și materiale se predau, pe bază de proces-verbal, tribunalului competent.

(2) Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București și Biroul electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate, instituțiile prefectului și primarii nu predau Biroului Electoral Central niciun material sau document rezultat în urma pregătirii și desfășurării celui de-al doilea tur de scrutin.

(3) Autoritatea Electorală Permanentă și Serviciul de Telecomunicații Speciale păstrează în condiții de integritate arhiva electronică și toate evidențele electronice rezultate în urma operării aplicațiilor informatice utilizate în contextul pregătirii și desfășurării alegerilor pentru Președintele României din anul 2024.

(4) Termenele prevăzute de dispozițiile art. 24 alin. (8) și art. 70 din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încep să curgă de la data aducerii la cunoștință publică a Hotărârii Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024.

(5) Operatorii de calculator și membrii-operatori de calculator predau terminalele informatice misiunilor diplomatice și oficiilor consulare și/sau Serviciului de Telecomunicații Speciale, după caz, în condițiile stabilite de Serviciul de Telecomunicații Speciale, cel mai târziu la data de 11 decembrie 2024.

Art. 3. - (1) încetarea operațiunilor electorale în concordanță cu Hotărârea Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024 nu afectează dreptul de a primi drepturile materiale stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.062/2024 privind stabilirea bugetului și a cheltuielilor necesare pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor pentru Președintele României din anul 2024.

(2) Membrii și personalul tehnic auxiliar ai Biroul Electoral Central, ai birourilor electorale județene, ai birourilor electorale ale sectoarelor municipiului București și ai Biroului electoral nr. 48 pentru secțiile de votare din străinătate beneficiază de drepturile materiale stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.062/2024, pentru fiecare zi de activitate până la încetarea acestora conform prevederilor art. 1.

(3) Pentru al doilea tur de scrutin, președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară, locuitorii acestora și operatorii de calculator primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult o zi de activitate.

(4) Pentru al doilea tur de scrutin, informaticienii primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult o zi de activitate.

(5) Pentru al doilea tur de scrutin, președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate și locuitorii acestora primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. j) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult patru zile de activitate.

(6) Pentru al doilea tur de scrutin, membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate care îndeplinesc și atribuțiile operatorilor de calculator primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. k) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult patru zile de activitate.

(7) Pentru al doilea tur de scrutin, membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. l) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru patru zile de activitate.

(8) Pentru al doilea tur de scrutin, președintele biroului electoral pentru votul prin corespondență și locțiitorul acestuia primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult patru zile de activitate.

(9) Pentru al doilea tur de scrutin, membrii biroului electoral pentru votul prin corespondență primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. n) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult patru zile de activitate.

(10) Pentru al doilea tur de scrutin, operatorii de calculator ai biroului electoral pentru votul prin corespondență primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. o) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult patru zile de activitate.

(11) Pentru al doilea tur de scrutin, personalul Ministerului Afacerilor Interne inclus în planurile de măsuri specifice domeniilor ordinii și siguranței publice pentru asigurarea securității operațiunilor și activităților derulate pentru buna organizare și desfășurare a proceselor electorale, aprobate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, Poliției Române, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și inspectoratelor de poliție județene, primește indemnizația pe zi de activitate prevăzută la art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024, urmând ca numărul zilelor de activitate să fie stabilit de Ministerul Afacerilor Interne în funcție de activitatea desfășurată efectiv.”

- Decizia nr. 232D din 07.12.2024 privind modificarea art. 3 alin. (7) din Decizia Biroului Electoral Central nr. 231/D/07.12.2024 unele măsuri pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. d)-f), art. 20 alin. (3) lit. d)-f), art. 24 alin. (1)-(3) și alin. (7)-(11), art. 33, art. 34 și art. 70 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5, art. 6, art. (7) alin. (3) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024 prin raportare la Hotărârea Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024 privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024

„Art. I. - La articolul 3 din Decizia Biroului Electoral Central nr. 231/D/07.12.2024 privind unele măsuri pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. d)-f), art. 20 alin. (3) lit. d)-f), art. 24 alin. (1)-(3) și alin. (7)-(11), art. 33, art. 34 și art. 70 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5, art. 6, art. 7 alin. (3) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024 prin raportare la Hotărârea Curții Constituționale a României nr. 32 din 6 decembrie 2024 privind anularea procesului electoral cu privire la alegerea Președintelui României din anul 2024, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Pentru al doilea tur de scrutin, membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare din străinătate, alții decât cei prevăzuți la alin. (5) și (6), primesc indemnizațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. I) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2024 pentru cel mult două zile de activitate.”

Înalta Curte reține că potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, însă potrivit alin. (2), **competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată** sunt prevăzute numai prin lege.

În stabilirea instanței competente să soluționeze cauza, se constată că, în materia electorală de față (scrutinul pentru alegerea Președintelui României), Înalta Curte judecă, în primă și ultimă instanță, doar contestațiile prevăzute de art. 6 alin. (6) și (8) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 370/2004, respectiv contestațiile formulate împotriva modului de constituire ori completare a Biroului Electoral Central ori împotriva deciziilor de admitere/respingere a acordurilor de constituire/desființare a alianțelor electorale.

Contrar susținerilor reclamantilor, Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, Hotărârea de Guvern nr. 756/2024 privind stabilirea datei alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și Hotărârea de Guvern nr. 1061/2024 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2024, nu instituie o competență generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a soluționa cereri care vizează procesul electoral de alegere a Președintelui României.

În afara competenței de soluționare a celor două tipuri de contestații, singurele atribuții stabilite în sarcina Înaltei Curți de Casație și Justiție, sunt cele prevăzute în art. 15 din Legea nr. 370/2004, privind constatarea încetării de drept a calității de membru al Biroului Electoral Central, în art. 16, privind procedura de desemnare a celor 5 judecători care intră în alcătuirea Biroului Electoral Central și cele din art. 70 alin. (4) privind topirea listelor de susținători de la alegerile anterioare.

Principiul juridic *Specialia generalibus derogant* implică faptul că norma specială e cea care derogă de la norma generală dar și că norma specială este de strictă interpretare. În aceste condiții aplicarea regulii simetriei în sensul invocat de către reclamanti, respectiv ca fiind competentă să judece contestațiile formulate împotriva modului de compunere cu membrii Biroului Electoral Central, Înalta Curte de Casație este competentă să soluționeze și contestațiile formulate împotriva hotărârilor prin care se constată încetarea funcționării, nu poate fi primită. De altfel, nici ipotezele juridice nu sunt echivalente, ci, cum s-a arătat, Înalta Curte de Casație este competentă să constate încetarea de drept, în cazurile expres prevăzute de lege, a calității unui membru.

În ceea ce privește dispozițiile legii generale, Înalta Curte are în vedere prevederile art. 23 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 privind organizarea judiciară, potrivit cărora:

„Art. 23 - (1) Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în

cazurile prevăzute de lege, precum și recursurile declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nicio altă cale, iar cursul judecății a fost întrerupt în fața curților de apel. (2) Hotărârea de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, pronunțată de ultima instanță, este supusă căii de atac a recursului. (3) Secția I civilă, Secția a II-a civilă și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă printr-un complet diferit al acestora recursul formulat împotriva hotărârilor pronunțate de aceste secții, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate. (...)

Art. 25 - Secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu competența fiecăreia, soluționează: a) cererile de strămutare, pentru motivele prevăzute în codurile de procedură; b) conflictele de competență, în cazurile prevăzute de lege; c) orice alte cereri prevăzute de lege.

Aceste prevederi se coroborează cu dispozițiile art. 97 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „Înalta Curte de Casație și Justiție judecă: 1. recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege; 2. recursurile în interesul legii; 3. cererile în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept; 4. orice alte cereri date prin lege în competența sa.”

Astfel fiind, Înalta Curte constată că cererea formulată în prezenta cauză este supusă cadrului procedural special prevăzut de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, fiind incidente dispozițiile art. 10 alin. (1) din acest act normativ, care prevăd că litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel. Cum în cauză se contestă decizii emise de o autoritate publică centrală (Biroul Electoral Central pentru alegerea Președintelui României din anul 2024), competența de soluționare a cauzei aparține, prin urmare, curții de apel.

În ceea ce privește capătul de cerere, privind obligarea Guvernului la emiterea unei hotărâri de Guvern, precizat de părți ca având natura unei obligații de a face, Înalta Curte constată, de asemenea, că este formulat în contradictoriu cu o autoritate publică centrală, observându-se totodată și caracterul accesoriu al cererii, subsidiar anulării deciziilor emise de Biroul Electoral Central, în raport de care sunt incidente dispozițiile art. 123 din Codul de procedură civilă, care atrag competența instanței investite cu cererea principală.

În raport de natura de contencios administrativ a cauzei, vor fi avute în vedere și prevederile art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, care statuează după cum urmează: „Art. 10 - (1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari

de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel. (...) (3) Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.”

În concluzie, niciuna dintre normele legale generale, din materia contenciosului administrativ sau a procedurii civile obișnuite, nu reglementează competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a soluționa, **în primă instanță**, o acțiune în contencios administrativ îndreptată împotriva unui act administrativ, iar cauza pendinte nu se circumscrie categoriei de contestații care intră în competența *de primă și ultimă instanță* a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit normelor speciale din Legea nr. 370/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la motivele învederate de către reclamantă referitoare la necesitatea respectării accesului la justiție datorită lipsei de control judiciar din perspectiva art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil, Înalta Curte constată că acestea vizează admisibilitatea cererii de chemare în judecată iar nu competența materială a instanțelor de judecată, astfel cum este aceasta reglementată de normele de drept intern, Codul de procedură civilă, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, respectiv. Legea nr. 370/2004.

Totodată, dispozițiile art. 99 din Codul de procedură civilă, nu sunt aplicabile, în condițiile în care niciun capăt de cerere nu este în competența specială a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În fine, conform prevederilor art. 5 din Codul de procedură civilă, invocat de reclamantă: „(1) Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competența instanțelor judecătorești, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.

(4) Este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecării.”

Or, analogia legii sau principiile generale de drept invocate explicit de reclamantă nu pot opera cu încălcarea normelor de ordine publică, respectiv a normelor de competență materială care sunt de ordine publică, conform art. 129 alin. (2) pct. 2, ocrotind un interes public și nu pot crea norme de competență în favoarea instanțelor judecătorești care nu sunt prevăzute explicit de legiuitor.

Totodată, nici din prevederile art. 6 din C.E.D.O. nici art. 3 din Protocolul 1 la C.E.D.O., sau jurisprudența invocată, respectiv Cauza Kovesi contra României nu stabilesc norme de competență specială în favoarea vreunui organ judiciar aparținând statelor naționale.

Având în vedere cele reținute, în lipsa unor dispoziții care să prevadă competența de soluționare în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cererea formulată în prezenta cauză este supusă, în ceea ce privește competența materială de soluționare, prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, fiind incidente dispozițiile art. 10 alin. (1) din lege, privind stabilirea competenței instanței de fond potrivit criteriului rangului autorității emitente a actelor contestate.

Pentru aceste motive, având în vedere obiectul cererii de chemare în judecată, în conformitate cu prevederile art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care prevăd că litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel, competența de soluționare a cauzei aparține curții de apel.

Din punct de vedere teritorial, văzând dispozițiile art. 10 alin. (3) teza I din Legea nr. 554/2004, potrivit căreia *reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său*, Înalta Curte Constată că este competentă teritorial Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București.

Pentru considerentele arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 132 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, raportat la dispozițiile art. 97 pct. 4 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, Înalta Curte – Secția de contencios administrativ și fiscal va respinge excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești, va admite excepția necompetenței materiale Înaltei Curți de Casație și Justiție și va declina competența materială de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București - Secția de contencios administrativ și fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești invocată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și intimații Serviciul Român de Informații și Statul Major al Apărării prin Șeful Statului Major al Apărării, ca nefondată.

Admite excepția necompetenței materiale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Declină competența de soluționare a cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, precizată și completată formulată de reclamantii Coaliția pentru Apărarea Statului de Drept și Georgescu Călin, în contradictoriu cu intimații Biroul Electoral Central, Ministerul Apărării Naționale, Statul Major al Apărării și Șeful Statului Major al Apărării, Guvernul României prin Prim-Ministru, reprezentat de Secretariatul General al Guvernului, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională a României, Serviciul Român de Informații, Președintele României, Klaus Iohannis

reprezentat de Administrația Prezidențială și Lasconi Elena – Valerica, privind anularea Deciziilor Biroului Electoral Central nr. 230D din 06.12.2024, nr. 231D din 07.12.2024 și nr. 232D din 07.12.2024 și obligarea Guvernului României la emiterea unei noi hotărâri de Guvern, în favoarea Curții de Apel București - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 16 decembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

JUDECĂTOR,

E.D. Tămagă

JUDECĂTOR,

M.A. Tănase

JUDECĂTOR,

A. Marchidan

MAGISTRAT-ASISTENT,

M. Ciobotariu Cerbu

Red/thn M.C.C. 16.12.2024/ 2ex

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO